

Bijlage aan persbericht Vlaams Belang van 27 april 2007 (OVSE)

Het Vlaams Belang is met 24,2 procent van de stemmen (Verkiezingen Vlaams Parlement, 13 juni 2004) de grootste politieke partij in België. Toch wordt het Vlaams Belang door de traditionele partijen behandeld als een paria, en is de partij sinds jaren het slachtoffer van een mediaboycot. Daarnaast zijn er de vele - door het establishment ingespannen - juridische procedures tegen Vlaams Belang en zijn vertegenwoordigers, waarin de partij veel energie en financiële middelen moet investeren.

De democratische spelregels waaraan de Europese lidstaten zouden moeten voldoen, werden door het ODIHR (een instelling van de OVSE) samengevat in het Vooruitgangsrappport 2003. Wanneer men de internationale OVSE-normen voor democratie op dit land toepast, blijkt dat er in België zonder meer sprake is van een democratisch deficit:

Intimidatie van kandidaten

De kandidaten op Vlaams Belang-lijsten worden geïntimideerd en gediscrimineerd. Bijvoorbeeld: wie op een Vlaams Belang-lijst staat, wordt onmiddellijk uitgesloten uit de vakbond. De Belgische vakbonden voeren nochtans overheidstaken uit en worden daarvoor door de overheid gesubsidieerd. Sinds de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 werden al 430 (!) VB-kandidaten uitgesloten door de vakbond. Nochtans stelde ODIHR in 2003: “*De lidstaten respecteren het recht van burgers om zich kandidaat te stellen, individueel of als vertegenwoordiger van een politieke partij, zonder discriminatie.*”

Mediaboycot tegenover Vlaams Belang

Uit het ODIHR Vooruitgangsrappport: “*Lidstaten moeten deelnemers geschikte mogelijkheden bieden om de kiezers te informeren over hun kandidaten en hun programma’s, op een billijke en niet-discriminerende basis, ook via de openbare omroep. Lidstaten moeten garanderen dat gelijke toegang en eerlijke behandeling van deelnemers aan de verkiezingen door de staatsmedia voorzien wordt, de elektronische en gedrukte media inbegrepen.*”

- Hoewel de openbare omroep VRT decretaal verplicht is op objectieve en neutrale berichtgeving te verzorgen, boycot de staatszender de oppositiepartij Vlaams Belang. Op 4 september 2001 werd de discriminerende houding van de openbare omroep jegens het Vlaams Belang bevestigd in een officiële nota, ‘De VRT en de democratische samenleving’. De VRT-leiding stelde daarin letterlijk “dat het verantwoord is dat vertegenwoordigers van het Vlaams Blok niet aan bod komen in bepaalde debatten en politieke – inclusief parlementaire – verslagen”.
- De zogenaamde ‘uitzendingen door derden’ op de openbare omroep – waarmee onze partij de hoogste kijkcijfers haalde – werden afgevoerd, net omdat het Vlaams Belang daarin zijn ongecensureerde mening kwijt kon.
- De censuur tegen het Vlaams Belang wordt ook toegepast door de commerciële omroep VTM. Als reactie op de hierboven geciteerde VRT-nota, zei toenmalig VTM-baas Eric Claeys: “Wat ik daarvan vind? Tja, dat ze bij de VRT een beetje traag zijn. Bij ons bestaat die beleidslijn al jaren.” Ook in de andere media komen de vertegenwoordigers van het Vlaams Belang veel minder aan bod dan die van andere partijen. Alle nationale krantenredacties houden zich trouwens strikt aan de onderlinge

afpraak om geen (betalende) advertenties van het Vlaams Belang op te nemen, terwijl advertenties van alle andere partijen wel aan bod kunnen komen.

Onvoldoende controle bij elektronisch stemmen

Het ODIHR Vooruitgangsrapport stelt: *“Stemprocedures moeten garanderen dat geregistreerde kiezers snel en adequaat geïdentificeerd worden en dat er mechanismen bestaan om frauduleuze stemming te voorkomen. Er moeten procedures aanwezig zijn om de integriteit van de uitgebrachte stemmen en andere gevoelige verkiezingsdocumenten te vrijwaren vóór, gedurende en na de stemming. Er moeten middelen zijn om de integriteit van de programma’s en de juistheid van de steminformatie die elektronisch wordt doorgestuurd te verzekeren.”*

De controle op het elektronisch stemmen laat in België te wensen over. Het Vlaams Belang herinnert aan de provincieraadsverkiezingen van 2000, toen de verkiezingen voor het kanton Veurne moesten worden overgedaan omdat de naam ‘Vlaams Blok’ niet vermeld was op het scherm. Een college van deskundigen verwees toen naar de “onvolledige en soms onduidelijke” richtlijnen vanwege het ministerie van Binnenlandse Zaken. De aanbevelingen van destijds worden nog steeds onvoldoende toegepast.

Onevenredige zetelverdeling

Terwijl voor een Vlaamse zetel in de Kamer van Volksvertegenwoordigers gemiddeld 45.000 stemmen nodig zijn, volstaan voor een Franstalige zetel in de Kamer 37.000 stemmen. Dat is in tegenspraak met het principe ‘one man, one vote’ en met de bepaling van de OVSE dat *“de afbakening van kiesdistricten waarin verkiezingen worden georganiseerd de gelijkwaardigheid van het stemrecht van de burgers [moet] vrijwaren door bij benadering te voorzien in een zelfde verhouding van kiezers tot gekozenen in ieder kiesdistrict.”* (Vooruitgangsrapport).

Juridische procedures tegen Vlaams Belang

Vooruitgangsrapport: *“De lidstaten laten de partijen toe elkaar te bekampen op basis van een gelijke behandeling voor de wet en het gezag. Ontzegging van kandidaatstelling op basis van het programma van de kandidaat of partij of op basis van het onredelijk risico op geweld wegens een kandidatuurstelling moet door een rechter worden vastgesteld.”*

- In 2000 werd het Vlaams Blok voor de rechtbank gesleept door het zogenaamde ‘Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding’ – een instelling die rechtstreeks onder de bevoegdheid van de eerste minister valt. Eén van de dagende partijen, Paul Pataer van de Liga voor Mensenrechten, zei letterlijk dat het om een politiek proces ging. Na een lange juridische procedure werd het Vlaams Blok in 2004 de facto buiten de wet gesteld.
- Sinds de oprichting van het Vlaams Belang wordt ook deze partij door processen belaagd. Momenteel loopt voor de Raad van State een procedure waardoor het Vlaams Belang zijn overheidsdotaties kan kwijtraken. Die procedure werd ingespannen door de politieke tegenstanders van het Vlaams Belang. Tegen de uitspraak van de (veelal politiek benoemde) Staatsraden is geen beroep mogelijk.

- In de Kamer van Volksvertegenwoordigers lag onlangs een wetsontwerp van de meerderheidspartijen voor dat inhield dat de kopstukken van het Vlaams Belang wegens vermeend ‘racisme’ hun verkiesbaarheidsrechten zouden kunnen verliezen.